

Malauradament, un cop més tornem a ser a Plaça Sant Jaume llegint un manifest per denunciar les violències de gènere i recordar les dones que han estat assassinades a Catalunya i a l'Estat espanyol fins al moment. Les xifres indiquen que **ja són 62 el nombre de femicidis d'aquest 2022**. Des del 2010 el nombre recomptat és de 1.321. **1.321 dones assassinades a mans d'homes**. Seguim sense viure segures, ens segueixen assassinant.

Des del Consell de la Joventut de Barcelona (CJB), plataforma que aplega més de vuitanta entitats juvenils de la ciutat, ens afegim a la Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere i a totes aquelles persones i entitats que denunciïn la violència masclista, **per posar de manifest la dimensió social d'aquesta i reclamar mesures de prevenció que evitin la reproducció d'aquestes pautes de conducta que tantes vegades desemboquen en femicidis**.

Molts d'aquests, de persones ben joves, perquè malauradament la violència masclista és una qüestió que ens travessa des de ben petites, i que no entén d'edats. Els femicidis són la manifestació més crua de la violència masclista, així com la punta de l'iceberg, que se sustenta per altres violències que passen desapercebudes i normalitzades. **Ens volen callades, submises, cuidadores i a casa. Ens controlen la forma de vestir, de caminar i de ballar. Ens humilien, ens menyspreen i ens incapaciten. Ens increpen pel carrer, ens assetgen sexualment a l'espai públic i en espais d'oci, i també a la feina i a casa. Ens violen, ens assassinin i ens maten**.

Un cop més, ens reunim a la Plaça Sant Jaume per emmarcar que **no n'hi ha prou amb canvis individuals, propòsits d'esmena i bones accions en el pla personal**. Venim a denunciar i posar en relleu la violència institucional, aquesta estructura patriarcal estretament vinculada amb el sistema productiu i econòmic capitalista.

Les polítiques públiques són fallides, no estan dotades de recursos i no tenen l'abast necessari per superar el sistema cisheteropatriarcal i la cultura del masclisme que segueix emprant i reproduint relacions de violència, injustes i tòxiques.

Denunciem el neoliberalisme salvatge que s'imposa com a pensament únic, les violències de la pobresa, la llei d'estrangeria i la precarització del treball de les dones, especialment les migrants, que impedeix a milers de dones portar una vida amb dignitat. **Denunciem que ser dona és la principal causa de pobresa i que la precarietat s'agreuja en funció de la nostra edat, per ser migrades i racialitzades, per tenir una imatge allunyada de la normativitat o del binarisme de gènere, per tenir diversitat funcional**. Denunciem estar sotmeses a pitjors condicions laborals, a la discriminació salarial, el sostre de vidre, els sòls de fang i l'assetjament per raó de sexe i sexual a l'àmbit laboral. Per això, exigim que la nostra situació laboral ens permeti desenvolupar un projecte de vida amb dignitat i autonomia i que l'ocupació s'adapti a les necessitats de la vida i les nostres aspiracions.

Sortim al carrer a **rebel·lar-nos davant d'un sistema capitalista, cisheteropatriarcal, capacitista, racista, extractivista i colonial** que regeix les nostres vides. Sortim totes! Som moltes i diverses: les lesbianes i les trans, les persones amb identitats no binàries, les persones amb diversitat funcional, les migrades, les precàries, les racialitzades. **Som moltes i diem prou! Organitzades passem juntes de la por a la ràbia, construïm comunitats de cures, resistència i sobirania, celebrem les nostres aliances i avancem cap aquells futurs feministes, ecosocials, antiracistes, solidaris i internacionalistes als que aspirem**. Teixim xarxa per no sentir-nos soles, generem espais per compartir complicitats. **Si ens toquen a una, ens toquen a totes**.